

ἀπαντήσεως αὐτοῦ δὲν ἦσαν αὐθάδη καὶ τολμηρά, ἀλλὰ λόγια πολλῆς οικονομίας ἢ ὅποια ἐρρῦθμιζε καὶ αὐτὴν τὴν μητέρα καὶ τὰ θαύματα παρεσκευάζε νὰ τελεσθῶσι μετὰ τῆς προσηκούσης ἀξίας. «Ὅτι δὲ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σφόδρα ἐτίμα τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αὐτοὶ αὐτοὶ οἱ λόγοι, οἱ ὅποιοι φαίνονται, ὅτι ἐλέχθησαν ἐπιτιμητικῶς, ἀποδεικνύουσι τοῦτο»,

Ὁ δὲ Ἰερὸς Αὐγουστίνος αἰτιολογῶν ὑψηλότερον τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ λέγει. «Ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο μὲν υἱὸς τῆς Θεοτόκου κατὰ σάρκα, ἦτο ὁμοῦς Θεὸς κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτοῦ. Καὶ Ἐπειδὴ ἡ Θεοτόκος δὲν ἦτο μήτηρ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἡ δὲ Θεότης ἔμελλε νὰ τελέσῃ τὸ ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζητούμενον θαῦμα, διὰ τοῦτο ἀπαντᾷ πρὸς αὐτὴν «τί ἐμοὶ καὶ σοί» (Αὐγουστ. ἐρμ. εἰς Ἰωάννη Πραγμα. η. 9.) Ἐπειδὴ δὲ ὁ Θεὸς πατήρ πάσαν δυνατὴν ὑπόψιν, ὅτι ὁ Σωτὴρ λησμονεῖ τὰ πρὸς τὴν μητέρα καλῆκοντα αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, λέγει. «Καὶ τί; Ἦλλε λοιπὸν ὁ Σωτὴρ εἰς τὸν γάμον διὰ νὰ διδάξῃ ἐκεῖ τὰ τέκνα νὰ περιφρονῶσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν; Βεβαίως ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐκάλεσε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν γάμον, ἐλάμβανε τότε σύζυγον πρὸς ἀπόκτησιν τέκνων καὶ ἐπεθύμει νὰ βλέπῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ νὰ τιμῶσι τὴν μητέρα αὐτῶν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλλε λοιπὸν εἰς τοὺς γάμους διὰ νὰ περιφρονήσῃ τὴν μητέρα αὐτοῦ δημοσίᾳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐορτῆς καὶ οὕτω νὰ διδάξῃ τὰ τέκνα νὰ παραβαίνωσι τὸ Θεῖον παράγγελμα, τὸ ἕποισιν διδάσκει βῆτως νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ σεβώμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὰς μητέρας; Ὁὐχὶ θεοχάρις.» (Αὐτόθ. § 5).

Ἀκολουθεῖ

Λοχμ. Διον. Παπανικολόπουλος.

Κοσμολογικαὶ μελέται.

Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΑΥΤΟΥ

—Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ὁ τὸ πλανητικὸν τοῦ ἡλίου μας σύστημα διὰ τοῦ νοῦ περιγηγηθεῖς, δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ ἐν ἄπλουν βῆμα εἰς τὸ διάστημα, ἐπεσκέφθη μόνον τὸν οἶκόν του, ἐπάτησε τὸ κατώφλιον τῆς αὐλῆς του. Ἡ μακροσχισνοστάτη γειτονία, ἡ ἀδύτης καὶ πλατύτατος ναὸς ἐκτείνεται πέραν τῶν συνόρων τοῦ ἡλιακοῦ βασιλείου. Τόσον μηδαμινὸς εἶνε ὁ ἡλίος μὲ τοὺς πλανήτας του καὶ τὸ πλῆθος τῶν σελήνων του παραβαλλόμενος πρὸς τοὺς παρέκει σελαγιζόντας χοροὺς τῶν ἀπλανῶν. Ἐνταῦθα πλέον ὁ νοῦς ἰλιγγιᾷ νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τῶν ἀποστάσεων. Εἰς ὀρίζων ἑτέρμων τὸν περιζωννύει πανταχόθεν. Τὰ ἑκατομμύρια καὶ τρεῖς ἑκατομμύρια τῶν μιλίων εἶνε πρὸς καταμέτρησιν ἀνεπαρκῆ. Ἡ σιδηροδρομικὴ συνολκὴ ἢ διακνύουσα τεσσαράκοντα μίλια τὴν ὥραν εἶνε καὶ αὐτὴ μέτρον λόγου ἀνάξιον. Μόνον τὸ φῶς, τοῦ ὁποῦ ἢ ταχύτης, ὡς προείπομεν εἶνε 186,000 μίλια τὸ δευτερόλεπτον, δύναται πῶς νὰ μᾶς δοηθῆσῃ καὶ μᾶς δείξῃ ὅτι ὅσον μηδαμινὸς φαίνεται ὁ ἀνθρωπος μὲ τὰ κτήματά του ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἕλον πλανητικὸν μας σύστημα, ἀλλὰ τόσον καὶ πολλῶν πλέον μηδαμινώτερον φαίνεται τὸ πλανητικὸν σύστημά μας ἐν ἀναφορᾷ πρὸς

τὰ ἄλλα συστήματα καὶ τοὺς ἄλλους ἡλίους.

Ὁ πλησιέστερος πρὸς τὸ σύστημά μας ἀπλανῆς, ὁ γείτων μας, τοῦ ὁποῦ ἢ, θύρα ἔρχεται μετὰ τὴν θύραν μας, εἶνε τὸ **ἄλφα τῶν Κενταύρων** μας. Τώρα διὰ νὰ ἔλθῃ δὲν λέγω μία ἀτιμάμαξα, ἀλλὰ τὸ φῶς ἀπὸ τὸ Ἄλφα τῶν Κενταύρων εἰς τὴν γῆν μας, χρειάζεται νὰ ταξειδεύσῃ ἔχι δευτερόλεπτα, ἔχι λεπτά, ἔχι ὥρας, ἔχι ἡμέρας, ἔχι ἐβδομάδας, ἔχι μῆνας, ἀλλὰ ἔτη. Μάλιστα! Περισσότερα ἀπὸ τρία καὶ ἡμίσιον ἔτη. Καὶ πρόκειται περὶ τοῦ πλησιεστέρου πρὸς ἡμᾶς ἀπλανοῦς. Τί νὰ εἰπωμεν περὶ τῶν Κόκκινων, τῶν ὁποίων ἢ ἀπόστασις εἶνε ὑπερτριπλασία: Τί περὶ τοῦ πλάνητου Σειρίου, τοῦ ὁποῦ ἢ ἀπόστασις εἶνε ἐξαπλασία, τί περὶ τῆς Αἰγός, τῆς ὁποίας ἢ ἀκτίς χρειάζεται ἐβδομήκοντα δύο ἔτη, διὰ νὰ καταβῇ εἰς τὴν γῆν; Τί περὶ ἄλλων ἀστέρων κειμένων ἀκόμη μακρότερα;

Ἡ μεγάλη ἀπόστασις τῶν ἀπλανῶν καταδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἶνε ἀνεπίδεκτοι μεγεθύνσεως. Ὅταν στρέφωμεν τὸ τηλεσκόπιόν μας πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ἢ τὸν Ἄρην ἢ τοὺς λοιποὺς τῶν συμπλανητῶν μας, ἡ δόψις των μεγεθύνεται καὶ προβάλλει ἴση μετὰ τὴν Σελήνην. Ἄλλ' οἱ ἀπλανεῖς ἀπομένουν καὶ ἐνώπιον τῶν ἰσχυροτέρων ὀπτικῶν ὀργάνων στίγματα δυσδιάκριτα μυκτηρίζοντα τὰς προσπαθείας μᾶς. Τοῦτο δὲ διὰ ποῖον ἄλλον λόγον, παρὰ διότι εἶνε παραπολὺ μακράν; Καὶ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἐμπιδίων, ἀφοῦ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν φέρουν ἀξιοσέβαστον ὄγκον. Ὁ Βέγας, φέρ' εἰπεῖν, εἶνε 55,000 φορὰς μεγαλειότερος τοῦ ἡλίου μας. Ἡ δὲ Λύρα θὰ ἐγέμιζε μὲ τὸν ὄγκον τῆς Ἰλον τὸν χῆρον τὸν περιγραφόμενον ὑπὸ τῆς τροχιάς τοῦ πλανήτου Οὐρανοῦ.

Καὶ εἶνε ὀλίγοι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀστέρες; Τόδναντι εἶνε ἀπειράριθμοι διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὴν πληθὴν τῶν ἀστέρων ἐκ παραλλήλου μετὰ τὴν τῆς ἄμμου μετεχειρίσθη, ὅτε πρὸς τὸν Ἀβραάμ διελέγετο, ὑποσχόμενος αὐτῷ σπέρμα πολυάριθμον. «**Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.**» Ἀναρίθμητοι παράστανται οἱ ἀστέρες εἰς τὸν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ προβλέποντα. Ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον ἀναρίθμητοι παρουσιάζονται πρὸ τοῦ τηλεσκοπίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ὡς θημωιναι καὶ φυταλιαὶ ὀλοννὲν ἀνακύπτουν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ μελαμβάφοῦς πέπλου τῆς νυκτός. Οἱ μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντες συμποσοῦνται εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια. Πλὴν πόσα ἀρά γε δισεκατομμύρια καὶ τρισεκατομμύρια κρύπτονται ἀκόμη προσμένοντα τελειότερα ἀστρονομικὰ ἐργαλεῖα διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι;

Εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν ἀναγνώστην ὁ Γαλαξίας, ἡ μεγάλη αὐτὴ ζώνη, τὴν ὅποιαν κατὰ τὰς νύκτας ὁ οὐρανὸς περιζώνεται, τὸ ὄρατον αὐτὸ νεφέλωμα, ὅπερ ὁ μὲν εὐφάνταστος καὶ ποιητικώτατος λαὸς μας ἀποκαλεῖ «**Ἰορδάνην ποταμόν**», οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῆς Ἀμερικῆς **Δρόμον τῶν ψυχῶν**», διότι αὐτὸν τὸν δρόμον κατ' αὐτοὺς ἀκολουθοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν τεθνεώτων, ὅταν ἀνέρχονται εἰς τὰ οὐράνια. Καὶ ὅμως τί ἄλλο εἶνε ὁ Γαλαξίας παρὰ μία μυρμηκία ἀπειροπληθῶν ἀστέρων, μὴ χρυσόκονις κόσμον παρατεταγμένων εἰς τὸν οὐράνιον θόλον; Ὁ Ἐρσχελλος στρέψας τὸ τηλεσκόπιόν του πρὸς ἐν καὶ μόνον μέρος τοῦ Γαλαξίου ἠτέ-

νισε παρερχομένους ἐνώπιόν του εἰς δύο καὶ μόνον ὤρας. 147,500 ἀστέρας. Ἄλλ' ἂν τοσοῦτοι ἀστέρες ὑπάρχουν εἰς ἓν καὶ μόνον τμήμα τοῦ Γαλαξίου, πόσοι ἄρα γε θὰ κολυμβοῦν ὡς ἰχθύδια εἰς τὸν βλον τοῦ Γαλαξίου ποταμόν; Πόσοι δὲ ἄλλοι θὰ ἐμπεριέχωνται εἰς τοὺς ἄλλους τοῦ στερεώματος Γαλαξίας! Διότι νεφελώματα ἀστεροβριθῆ ὡς ὁ Γαλαξίας ὑπάρχουν ἐν οὐρανοῖς τρισγίλια.

Ἀκολουθεῖ.

K. K.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

Σ. Δ. Κατωτέρω εὐχαρίστως παραθέτομεν τὴν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Συνδέσμου Ἡλείας ἀποσταλείσαν ὑμῖν ἐκθεσιν περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν χιλιαστῶν.

Ἀδελφοὶ Χριστιανοί,

Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους κυκλοφοροῦν κατὰ χιλιάδας φυλλάδια, διανεμόμενα ὑπὸ τῶν χιλιαστῶν ἢ σπουδαστῶν τῆς γραφῆς, ὅπως αὐτοκαλοῦνται οὗτοι, μέσα εἰς τὰ ὅποια ἐκτίθενται αἱ περὶ τῶν διδασκαλιῶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας πλάναι τῶν κατὰ τρόπον τόσον χονδροειδῆ, ὥστε ἡ διαστοροφῆ τῆς ἁγίας Γραφῆς νὰ εἶναι καταφανῆ εἰς τὸν προσεκτικὸν μελετητὴν. «Αἱ πλάναι τῶν χιλιαστῶν εἶναι τόσον-πολλά καὶ μεγάλα, ὥστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν πρέπει οὔτε χριστιανοὶ νὰ λέγονται· διότι δὲν εἶναι ἀπλῶς αἰρετικοὶ, δηλαδὴ χριστιανοὶ πλανεμένοι, ἀλλ' εἶναι κυριολεκτικῶς ἀντίχριστοί· καὶ ὅχι μόνον δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἶναι κατὰ τὴν πρόθεσιν καὶ διάθεσιν τῶν οἱ πολέμοι τῆς χειρότεροι ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτραις τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ποὺ ἔσφαζαν καὶ ἐβασάνιζαν σκληρὰ κατὰ ἐκατομμύρια τοὺς χριστιανούς... Οἱ χιλιασταὶ ἢ σπουδαστὰ τῆς Γραφῆς ἐμάζευσαν ὅλας τὰς αἰρέσεις καὶ πλάναις, ὅσαι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ χριστιανισμοῦ μέχρι σήμερον ἐφάνησαν καὶ ἐδιδάχθησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ διαφόρους αἰρετικῶν καὶ μετὰ ὅλας αὐτὰς μαζί καθήρτισαν ἓνα σύστημα διδασκαλίας, τὸ ὁποῖον μᾶς τὸ παρουσίασαν ὡς διδασκαλίαν τῆς Γραφῆς. Καὶ ἔτσι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζητοῦν, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας Γραφῆς, νὰ ἐξαπολύσουν πάλιν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὅχι ἓνα μόνον διάβολον πλάνης καὶ αἰρέσεως, ἀλλ' ὅλους μαζί τοὺς διαβόλους ὅσοι ἐξ ἀρχῆς ἐπολέμησαν τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν».

(«Ζωή» 1927 ἀριθ. 780).

—Διατί διαδίδεται ὁ Χιλιασμός

Διαδίδεται α') διότι αἱ χονδροειδεῖς πλάναι τῶν χιλιαστῶν εὐρίσκουν εἰσοδὸν εἰς μερικὸν ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι, διότι δὲν μελετοῦν τὴν ἁγίαν Γραφὴν δὲν δύνανται νὰ τοὺς ἀντικρούσουν καὶ ἐνκόλως πίπτουν εἰς τὰ δίκτυα τῶν πλανεμένων αὐτῶν ἀνθρώπων β') διότι οἱ χιλιασταὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος κουρασμένος καὶ ταλαιπωρημένος ἀπὸ τὰ διάφορα δεινὰ τῶν συγῶν ἐκ τῶν πολέμων δοκιμασιῶν εὐκόλα παρασύρεται ζητῶν νὰ ἀνακουφισθῆ ἀπὸ αὐτὰ γ') διότι αὐτοὶ διαδίδουν δελεαστικὴν φήμην, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἢ ἦλθεν

ἤδη διὰ δευτέραν φοράν καὶ ὅτι πρόκειται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ σχηματισθῆ μία νέα Κυβέρνησις εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὰ ὅποια θὰ ἀναστηθοῦν τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου δ') διότι κηρύττουν, ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅσον καὶ ἂν ἁμαρτήσουν, ἀλλ' ἀποθνήσκουν ὡς τὰ ζῶα ε'). διότι διαθέτουν ἀφθονον χρῆμα ἐβραϊκὸν πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν πεπλανημένων διδασκαλιῶν τῶν.

—Πότε ὀρίζουν οἱ Χιλιασταὶ ὅτι θὰ γίνῃ ἡ δευτέρα παρουσία καὶ πότε ἡ ἁγία Γραφή.

Οἱ χιλιασταὶ ἐκήρυττον, ὅτι αὕτη θὰ ἐγίνετο τὸ 1914, ἀλλ' ἐπειδὴ διεψεύσθησαν, ὥρισαν τὸ 1918, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ πάλιν διεψεύσθησαν ὥρισαν τὸ 1921 καὶ ἔπειτα χωρὶς νὰ ἐντραποῦν, εἶπον ὅτι ἐξάπαντος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1925 θὰ ἐγκαταστῆ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ ἰδίου ἔτους θὰ ἔχουν ἀναστηθῆ ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαὰκ ὁ Ἰακώβ διὰ νὰ σχηματίσουν Κυβέρνησιν Ἱεροσαλήμ. Προσέτι εἶπον, ὅτι τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θὰ ἀπεστέλλοντο εἰς τὰ διάφορα κέντρα τοῦ κόσμου ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως Ἱεροσολύμων· ὅτι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἀβραάμ μετελεύθους ἡραδιοτηλεφωνικῶς σταθμοὺς θὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς μετὰ συνεργάτας τοὺς διαφόρους αὐτοὺς Κυβερνήτας.

Μετὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ὑποβάλλουν τὸ ὄνειρον τῶν Ἑβραίων, οἱ ὅποιοι περιέμενον τὸν Μεσσίαν ὡς κοσμικὸν βασιλέα διὰ νὰ ἐλευθέρωσιν τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἐκ τῆς δουλείας, ἐνῶ Αὐτὸς ἦλθεν, ἵνα ἰδρῦσιν πνευματικὴν βασιλείαν καὶ ὅχι κράτος κοσμικόν. (Χιλιαστικά βιβλία Γραφικὰ Μελέτα τόμος Β'. Γ')

Οἱ Χιλιασταὶ ὥρισαν τὰς ἀνωτέρω χρονολογίας σθηριχθέντες εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον κεφ. 24, ὅπου λέγει ὁ Χριστὸς ὅτι «ἐγενηθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους»... Ταῦτα, λέγουν οἱ Χιλιασταὶ, συνέβησαν κατὰ τὸν Ἑβρωπαϊκὸν πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἐξερχόγη τὸ 1914, ὅστις κατ' αὐτοὺς εἶνε ὁ μεγαλύτερος πόλεμος ἀπὸ ὅσους συνέβησαν. Ἐνῶ ἡμεῖς γνωρίζομεν πολέμους φρικαλεωτέρους ἀπὸ αὐτῶν, κατὰ τοὺς ὁποῖους συνέβησαν δεινὰ ἀφαντάστου περιγραφῆς.

Πλὴν ὅμως οἱ χιλιασταὶ θὰ ἔρχετο νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τοὺς τὸ Ματθ. 24.6, ὅπερ λέγει: «Μελλήσεται δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι ἀλλ' ὁ ὅτι πρὸς τὸ τέλος» καὶ τὸ Ματθ. 24, 23 καὶ ὅ: «Τότε (δηλ. ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ β'. παρουσία μου) ἐὰν τις εἴπῃ ὑμῖν, ἰδοὺ ὧδε, ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε» διότι οὗτος «εἶναι ψευδοπροφήτης καὶ ψευδοδιδάσκαλος».

β) Ἡ Γραφή λέγει ὅτι θὰ γίνῃ ἡ β'. παρουσία 1) ὅταν κηρυχθῆ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην καὶ «τότε ἦξει τὸ τέλος» (Ματθ. 24 14) ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐκηρύχθη, 2) ὅταν θὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν οἱ Ἰουδαῖοι (Ρωμ. 11, 15) ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐπέστρεψαν, 3) ὅταν θὰ φανῆ ὡς ἀστραπὴ 4, 16),